

Debreceni Ítéltábla

Mf.I.50.049/2025/3.

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró Felperes Cím2 alatti lakos felperesnek, Alperes Cím1 alatti székhelyű alperes ellen, munkaviszony megszüntetése miatt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 5.M.70.204/2024/19. számú ítéletével szemben az alperes által 20., 22. és 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy 215 467 (kétszáztizenötezer-négyszázhatvanhét) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2024. október 1. napjától állt határozatlan időtartamú, teljes munkaidős munkaviszonyban az alperesnél települési asszisztens (adminisztráció referens) munkakörben. A felek a munkaszerződésben 2024. november 30. napjáig próbaidőt kötöttek ki. A felperes vonatkozásában a munkáltatói jogkört a képviselő-testület, míg az egyéb munkáltatói jogokat a polgármester gyakorolta. A személyi alapbére bruttó 400 000 forint volt.

[2] A felperes feladatát képezte a közfoglalkoztatott dolgozók munkaterületre való irányítása, a feladatok kiosztása, a munkaeszközök átadása, feladatok elvégzésének ellenőrzése, dokumentációs kötelezettség teljesítése, a jövőben létesülő piac felügyelete és a települési játszótérnek a felügyelete, az azzal kapcsolatos időközönkénti ellenőrzés és annak jegyzőkönyvezése.

[3] 2024-ben önkormányzati választások voltak, melynek során a mandátumot szerzett új képviselők és polgármesterek megbízatása 2024. október 1. napjával hatályosult. A munkaviszony létesítéséről még a 2024. szeptember 30. napjáig hivatalban lévő képviselő-testület döntött.

[4] (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 1) önkormányzati képviselő a régi képviselő-testületnek is a tagjai volt, aki már 2024 szeptemberében úgy gondolta, hogy ha lesz majd rá lehetősége új önkormányzati képviselőként, akkor javasolni fogja, hogy újból hirdessék meg ezt a pozíciót, mert az volt a véleménye, hogy ha egy helyi lakos jelentkezne, akkor az alkalmasabb lenne, mert ismeri a helyieket. A felperes nem ...i lakos.

[5] (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 2) szintén tagja volt a régi képviselő-testületnek is, aki a 2024 szeptemberi képviselő-testületi ülésen sikertelen módosító javaslatot terjesztett elő annak érdekében, hogy az álláshirdetésről a döntést már az új képviselő-testület hozhassa meg, ugyanakkor a felperes munkaszerződésében az ő módosító javaslatára kötötték ki a 2 hónap próbaidőt.

[6] (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 2) és (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 3) az alakuló ülés előtt egy nappal, 2024. október 14. napján azzal kereste meg az aljegyzőt, hogy a nem helyi lakos felperes munkaviszonyát meg kell szüntetni a próbaidő adta lehetőséggel élve és helyi lakost kell a munkakörben alkalmazni.

[7] A 2024. október 15. napján tartott, a nyilvánosság előtt zajló alakuló ülésen az új képviselő-testület többségi módosító határozatával 16. pontként napirendre tűzte a „települési asszisztensi állás felülbírálnak és meghirdetése” című előterjesztést. Ennek keretében döntöttek az állás ismételt meghirdetéséről. A képviselő-testületi ülésről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 1) képviselő az ügy előadójaként is úgy nyilatkozott, hogy nem alkalmatlan az állásra a felperes, de próbálják meg helyi lakos alkalmazásával betölteni az állást. A polgármester kérdésére (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 1) azt javasolta, hogy „mivel próbaidőn van a munkavállaló, október végéig végezze a munkáját”.

[8] Az előterjesztés kapcsán (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 3) javasolta, hogy az üzemanyag beszerzésének és felhasználásának kizárólagos felügyelete is legyen a munkakörbe tartozó feladatok része. Az előterjesztő és a hozzászólók javasolták, hogy a felperes az új álláshirdetésen is mérse meg magát és amennyiben a képviselő-testület őt választja ismét, akkor nincs akadálya a munkaviszony további fenntartásának. A polgármester és a jegyző kezdeményezte, hogy a munkavégzés folyamatosságának biztosítása érdekében addig ne kerüljön megszüntetésre a felperes jogviszonya, amíg az új pályázatot el nem bírálják.

[9] A képviselő-testület az ülésen 5 igen szavazattal és 2 tartózkodás mellett elfogadta a (HATÁROZAT)ot, ami a következőket tartalmazta: *„A képviselő-testület nagyjából ugyanazokkal a feltételekkel legyen meghirdetve az állás, csak kiemelten legyen benne, hogy előnyt jelent az ...i lakos. Még egy feladatkör üzemanyag beszerzésének és felhasználásának kizárólagos felügyelete, és majd erre is hoznak egy szabályzatot, hogy ez miként működjön. És ha ezt a plusz adatkört vállalja, szerinte is a jelenlegi dolgozó is nyugodtan adja be a pályázatát, majd eldöntik a többi jelentkezőből, hogy ki fogja ezt a feladatot tovább folytatni. De november 8. napjával, amennyiben nem a jelenleg foglalkoztatottat választja ki a képviselő-testület, meg kell szüntetni ezt a próbaidős munkakört.”*

[10] A felperes a továbbiakban változatlanul végezte a munkáját, azzal kapcsolatosan a polgármesternek, mint egyéb munkáltatói jogkör gyakorlójának semmilyen kifogása és kivetni valója nem volt. Közben jelentkezett az önkormányzat új álláshirdetésére is, melyben vállalta a munkakörbe tartozó újonnan előírt többletfeladatok ellátását.

[11] 2024. november 7. napján a (JÁRÁSI HIVATAL) munkatársai a felperes munkakörével érintett közfoglalkoztatással összefüggő helyszíni ellenőrzést végeztek az önkormányzatnál, mely ellenőrzés egy-két formai észrevétel megtételén kívül hibát nem tárt fel, makulátlan munkavégzést állapítottak meg.

[12] A képviselő-testület 2024. november 8. napján tartott rendkívüli ülést, melyen a 4. napirendi pontként vette „a települési asszisztenssel kapcsolatos határozat hozatala” előterjesztést tárgysorozatba. A felperes jelentkezését 4 nem, 2 igen arányban nem, ugyanakkor egy ...i lakóhellyel rendelkező személy jelentkezését 6 igen szavazat mellett támogatta.

[13] Az alperes 2024. november 8. napján a felperes munkaviszonyát megszüntette a próbaidő alatt azonnali hatállyal. A jogorvoslati tájékoztatás mellett egyéb kikötésként az okirat tartalmazta, hogy „Alperes Képviselő-testületének (HATÁROZAT) a alapján”.

[14] Az aljegyző törvényességi jelzéssel élt a képviselő-testületi ülésen, álláspontja szerint sérült a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény, valamint az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló Európai Parlament és a Tanács (EU)2019/1152. irányelve.

[15] A képviselő-testületi ülésen hallgatóként jelen lévő felperes – a képviselő-testületi jegyzőkönyv szerint – „mint próbaidő alatt rendkívüli felmondással elbocsátott munkavállaló” kérdésére, miszerint „nem érti, hogy miről szavaztak a képviselők”, (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 3) képviselő akként válaszolt, hogy „igazából a kiemelt

piros dolgot, hogy ...i lakos....”. Ugyanezen képviselő viszontkérdést intézett a felpereshez, miszerint „mivel a munkaügyi központban dolgozott, véleménye szerint fel lehet-e mondani a munkáltatónak próbaidő alatt?”.

[16] A felperes kérésére az alperes a (HATÁROZAT 2)ával tájékoztatta arról, hogy a munkaviszony megszüntetésére a próbaidő alatt került sor, ennek okán a részletes indokolást mellőzik. A jegyzőkönyvben ugyanakkor a polgármester részéről annyi elhangzott, hogy „a teljesség igénye nélkül azért elmondani kívánja, hogy a próbaidő alatt a dolgozóval semmiféle probléma nem adódott, a munkájával kapcsolatban kivetni valót nem talált. A képviselő-testület fennálló jogkörénél fogva felmondta a szerződést.”.

[17] A munkaviszony megszüntetését követően a felperes álláskeresői járadékot igényelt, a rendelkezésére álló jogosultságot kimerítette, majd 2025. június 27. napjától sikerült elhelyezkednie.

[18] A felperes megváltoztatott keresetében kérte a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként 2024. november 8. és 2025. május 31. napja közötti időszak figyelembevételével elmaradt jövedelem címén 2 693 333 forint kártérítés megfizetésére kötelezni az alperest. Azzal érvelt, hogy az új képviselő-testület joggal való visszaéléssel csak azért szüntette meg a munkaviszonyát, mert nem volt ...i lakos és nem ő volt az újonnan megválasztott képviselő-testületben többségbe került képviselők „embere”.

[19] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte, másodlagosan pedig a kereset elutasítását. Az eljárás megszüntetésének indokát a keresetlevél hiányosságaiban látta, míg az ügy érdemében arra hivatkozott, hogy a munkaviszony megszüntetésére próbaidő alatt mindenféle különösebb indok nélkül lehetőség van.

[20] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasította és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítésként 2 693 333 forintot, valamint a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására 7854 forint állam által előlegezett költséget. Megállapította, hogy 161 600 forint feljegyzett kereseti eljárási illeték az állam terhén marad.

[21] Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy az eljárás megszüntetésének a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 240. § (1) bekezdés a) pontja szerint nem volt helye.

[22] Az ügy érdemét tekintve hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. § (1)-(2) bekezdésére, a 79. § (1) bekezdés a) pontjára, az Mt. 7. §-ára, illetve a 82. § (1)-(2) bekezdésében írtakra. Kiemelte a Kúriának a joggal való visszaélés tilalmának megsértésével kapcsolatos munkaügyi perekben felmerült egyes kérdésekről szóló 5/2017. (XI.28.) KMK vélemény 1., 3. és 4. pontját, valamint a Kúria irányadó bírói gyakorlatát (BH2020. 247., BH2005. 328., BH1995. 608.).

[23] Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy az Mt. 79. § (1) bekezdés a) pontja alapján a munkáltatónak lehetősége van a próbaidő alatt a munkaviszony indokolás nélküli megszüntetésére, ennek ellenére azt megindokolta a képviselő-testület (HATÁROZAT)ára hivatkozással, emiatt helytállni tartozik annak világossága, valóságossága és okszerűsége tekintetében. A munkáltatói jognyilatkozat tartalmát világosnak ítélte, figyelemmel arra, hogy a felperes részt vett az említett képviselő-testületi ülésen, azon fel is szólalt az őt érintő napirendi pont kapcsán és maga is csatolta a hivatkozott képviselő-testületi határozatot is tartalmazó jegyzőkönyvet. A jogellenesség nem volt megállapítható a felmondás indokának valósága és okszerűsége tekintetében sem, hiszen tételes anyagi jogszabályba nem ütközött. Az alperes nem az addig foglalkoztatott felperest választotta ki ismételten a munkakörre, így a döntés alapján szüntette meg a próbaidős munkaviszonyt.

[24] Ezt követően vizsgálta, hogy a munkáltatói intézkedés megfelelt-e a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, ugyanis jogellenes jár el a munkáltató, ha a megszüntetés jogát nem annak megfelelően gyakorolja. A próbaidő alatti azonnali hatályú felmondásnál alkalmazható a joggal való visszaélés tilalma, ugyanis a munkaviszony megszüntetéséhez való jog (alanyi jog) gyakorlása történik, mert ezt a jogot mindkét félnek az Mt. 79. § (1) bekezdés a) pontja biztosítja.

[25] Megállapította, hogy az alperes joggal való visszaélést valósított meg akkor, amikor a felperes munkaviszonyát a próbaidőre hivatkozással megszüntette, ugyanis a munkáltató döntése nem állt összefüggésben a munkaviszony tartalmával, azaz a felperes munkavégzésével. Az alperes nem tudta bizonyítani azt, hogy a munkaviszony teljesítésével összefüggő várokozása meghiúsult volna, ugyanakkor a felperes bizonyította, hogy azért szüntették meg a jogviszonyát, mert nem ...i lakos és nem az új képviselő-testületi tagok többségében lévő tagjainak „az embere”. A peranyagban elfekvő képviselő-testületi jegyzőkönyvek, mint közokiratok tartalma igazolta azt, hogy az új képviselő-testület többségben lévő tagjai már az alakuló ülésén eldöntötték azt, hogy a felperes jogviszonyát meg fogják szüntetni a próbaidőre hivatkozással, azonnali hatállyal akkor, ha alkalmasnak tartott ...i lakos lesz az ismételten meghirdetésre kerülő álláspályázat nyertese.

[26] Ehhez kapcsolódóan (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 1) a tanúvallomásában is elmondta, hogy már a 2024 szeptemberi képviselő-testületi ülésen javaslatként megfogalmazódott benne, hogy újból meg kell hirdetni a pozíciót, mert véleménye szerint egy helyi lakos alkalmasabb lenne, és (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 2) képviselő tanúvallomása is igazolta, hogy már az alakuló ülésen eldőlt a felperes által betöltött állás ismételt meghirdetésének szükségessége, azzal a többletfeltétellel, hogy

helybeli lakos előnyt élvezzen. Ebben a körben kiemelte még egyéb érdekelt¹ vallomását, aki megfogalmazta, hogy az elbocsátás mögötti indok az volt, hogy a felperest az előző testület választotta, illetve egyéb érdekelt² tanút, aki megerősítette, hogy az alakuló ülésen a képviselők már bejelentették, hogy a felperest el kell bocsátani azért, mert nem ...i lakos.

[27] Az alakuló ülésről készült jegyzőkönyv tanúsította azt is, hogy a felperes munkavégzésével nem volt probléma, amit megerősített (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 1) és (MUNKAVÁLLALÓ) nyilatkozata is, akik szintén azt állították, hogy nem a nem megfelelő munkavégzés miatt került sor az elbocsátására, hanem azért, mert nem ...i lakos és a munkáltató megteheti azt, hogy próbaidő alatti indokolás nélküli azonnali hatályú felmondás jogával éljen, azaz a képviselő-testület a fennálló jogkörénél fogva mondta fel a szerződést.

[28] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában kiemelte a törvényes képviselő (polgármester) személyes meghallgatása során előadottakat, mely szerint szóbeszéd tárgya volt a településen, hogy már a munkába lépés első napján megfogalmazódott, hogy „el kell engedni az (NÉV)t”, mert nem ...i lakos és időközben olyan személyt választottak a helyére, aki az ő szimpatizánsuk. A polgármester azt is elmondta, hogy az eljárás során felhozott indokok valótlank, mondvacsinált kifogások voltak, illetve olyan mulasztások, amelyek nem a felperes terhére estek.

[29] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy már a próbaidő kikötése is csak azt a célt szolgálta, hogy utóbb majd visszaélés-szerűen alkalmazhassák a felperes munkaviszonyának megszüntetésekor az ezen jogintézmény nyújtotta lehetőséget. Az alperes joggal való visszaéléssel szüntette meg a felperes munkaviszonyát és annak jogkövetkezményeként kötelezte a felperes elmaradt jövedelmének a megtérítésére.

[30] A pertárgy értékét 2 693 333 forintban határozta meg és megállapította, hogy az ehhez igazodó 161 600 forint kereseti eljárási illeték a pervesztes alperes személyes illetékmentessége okán az állam terhén marad, ugyanakkor az alperes köteles megfizetni az állam által előlegezett tanúdíjakat.

[31] Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan pedig a kártérítés összegének csökkentését.

[32] A fellebbezés indokolásában hivatkozott arra, hogy a munkaviszony a próbaidő alatt indokolás nélkül azonnali hatállyal megszüntethető és annak jogát a törvényi keretek között gyakorolta. Az azonnali hatályú felmondás indoka az volt, hogy a próbaidő alatt nem a saját érdekeinek megfelelőnek értékelte a munkavállalóhoz való kapcsolatát, a

munkavégzését és nem kívánta fenntartani a jogviszonyát, de nem volt célja a felperes megkárosítása vagy ellehetetlenítése. A munkáltató érdeke az volt, hogy a pozíciót gyorsan betöltsen egy számára megfelelő személlyel és a megszüntetés célja kizárólag a munkáltatói érdekek védelme volt. A megszüntetés nem történt diszkriminatív alapon és nem sértette a jóhiszeműség és tisztesség elvét. Az alperes álláspontja szerint a próbaidő alatti azonnali hatályú felmondás törvényi célja a gyors és rugalmas döntési lehetőség a felek számára, ugyanakkor az elsőfokú bíróság döntése ezt a célkitűzést teszi lehetetlenné és jogbizonytalanságot teremt a munkáltatók számára a próbaidő intézményének alkalmazásával kapcsolatban. Az intézkedés indokával kapcsolatban kifejtette, hogy abban elhatárolódik az egyéni képviselői véleményektől. Az elsőfokú bíróság az egyes képviselők egyéni kijelentéseit vette alapul, nem pedig a közösen elfogadott határozatban foglalt indokokat, de az azonnali hatályú felmondás okával összefüggésben csak ezt, a határozatba foglalt indokokat lehet figyelembe venni.

[33] A másodlagos fellebbezési indoka körében előadta, hogy az alperes magatartása nem volt súlyosan felróható, nem volt szándékos a munkavállaló megkárosítása, a felperes ezért a munkahelyért nem egy másikat adott fel, hanem álláskeresőként jelentkezett, és így az eredeti állapot állt vissza a munkaviszony megszűnésével.

[34] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[35] Az ítéltábla a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés korlátai között gyakorolta, figyelemmel arra, hogy eltérő anyagi pervezetésre és az elsőfokú bíróság ítéletének kötelező hatályon kívül helyezésére okot nem talált [Pp. 370. § (2)-(4) bekezdés]. Ebben a körben a fellebbezést alaptalannak találta.

[36] Az ítéltábla elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 240. § (5) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen rendelkezett az ítéletben az alperesnek az eljárás megszüntetése iránti kérelme elutasításáról. Abban az esetben ugyanis, ha a fél az eljárás megszüntetését a Pp. 240. § (1) bekezdésében meghatározott, de a bíróság által figyelembe nem vett okra alapítottan kéri, a kérelem elutasításáról a bíróságnak alakszerű végzést kell hoznia, mely külön nem fellebbezhető. A bíróság a végzésben vagy az ítéletben adja indokát a kérelem elutasításának, és ha a fél számára ez sérelmes, úgy az ítélet elleni fellebbezésben kérheti annak orvoslását. Az elsőfokú bíróságnak ezt a döntését azonban a fellebbezés nem érintette, de nem is minősült olyan eljárási szabálysértésnek, ami az ügy érdemi elbírálására kihatott volna., A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.

[37] Ebben a körben a jogi képviselő nélkül eljáró alperes lényegében az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelését vitatta, azonban az ítéltábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból a jogszabályi rendelkezésekkel, a kialakult bírói gyakorlattal összhangban álló megalapozott döntést hozott

[38] Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy az Mt. 79. § (1) bekezdés a) pontja szerint a felek azonnali hatályú felmondással, indokolás nélkül megszüntethetik a munkaviszonyt a próbaidő alatt, tehát mind a munkavállalót, mind a munkáltatót megilleti ez a jogosultság. A próbaidő alatti azonnali hatályú felmondással szemben alaki követelmény az írásba foglalás, így amennyiben bármelyik fél a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetését kívánja, annak ebből az okiratból ki kell tűnnie és annak is, hogy mely időpontban. Arra helyesen világított rá az elsőfokú bíróság, hogy a bírói gyakorlat egységes abban a tekintetben, hogy amennyiben a törvény értelmében valamely jognyilatkozatot nem kell indokolni, de a jognyilatkozatot tevő indokolást közöl, azért helytállni tartozik. A jelen jogvita elbírálásánál azonban inkább annak volt jelentősége, hogy a munkáltatónak a próbaidő alatti azonnali hatályú felmondás esetében is figyelemmel kell lennie a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeire. Ezt az elvet akkor is szem előtt kell tartania, amikor a törvényi rendelkezésekkel egyezően egyáltalán nem tartalmaz indokot a jognyilatkozat.

[39] Ezzel kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a munkaviszony próbaidő alatti megszüntetésnek az a rendeltetése, hogyha a felek várakozásai nem igazolódnak be, akkor a munkaviszonyt azonnali hatállyal megszüntethetik. Ugyanakkor nem rendeltetésszerű a joggyakorlás, hogy ha ezt megtorlásként vagy a munkavégzéssel nem összefüggő okból teszik meg.

[40] Az Mt. 7. §-a fogalmazza meg azt, hogy tilos a joggal való visszaélés, azonban, ha a munkaviszonyt csak azért szüntetik meg a próbaidő alatt, mert azt indokolás nélkül meg lehet tenni, joggal való visszaélést eredményez, ha az mások jogos érdekeinek csorbítására irányul, vagy ehhez vezet.

[41] A jelen perbeli esetben a fellebbező alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, melyekből az ítéltábla kiemeli, hogy (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 1) képviselő már a 2024 szeptemberi testületi ülésen hangsúlyozta, hogy az új képviselő-testületnek újból meg kell hirdetni az álláshelyet, hogy azt lehetőleg helyi lakos tölthesse be, és (ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ 2) javaslatára került be a munkaszerződésbe a 2 hónap próbaidő kikötése is. Az ítéltábla álláspontja szerint már csak ezekből a tanúvallomásokból is azt állapítható meg, hogy magának a próbaidőnek a kikötésére is rendeltetésellenesen került sor, ugyanis nem abból a célból kötötték azt ki, hogy megállapíthassák ez alatt az idő alatt, hogy a felperes munkavégzése megfelelő-e, a munkáltató elvárásainak megfelelően fogja-e a pozíciót betölteni. Azáltal viszont, hogy a fennálló munkaviszonyt még meg sem szüntették – sőt kifejezetten akként gondolkodtak, hogy a perbeli munkaviszonyt fent is tartják mindaddig, amíg az új pályázatot el nem bírálják – és már kiírták az új álláspályázatot, aminek semmi más indoka nem volt, minthogy lehetőséget teremtsenek arra, hogy helyi lakosú pályázó legyen a felperes által betöltött álláshelyre, egyértelműen joggal való visszaélést valósítottak meg. Ehhez már csak azt teszi hozzá az ítéltábla, hogy a jog rendeltetésével az sem egyeztethető össze, hogy betöltött álláshelyet pályáztassanak és ezalatt elvárják a munkavégzést a hivatalban lévő munkavállalótól úgy, hogy maga is pályázzon ugyanarra a munkakörre.

[42] Az elsőfokú bíróság megalapozottan és részletekbe menően vizsgálta az alperes védekezését, mely annak alátámasztására szolgált volna, hogy a felperes nem megfelelően végezte a munkáját, azonban miután az azonnali hatályú felmondás indokolásában az alperes csak a képviselő-testület (HATÁROZAT)ában foglaltakra hivatkozott, ezeknek az általa utóbb felhozott indokoknak a vizsgálata akár mellőzhető is lett volna. Az azonnali hatályú felmondás indokai az eljárás során nem bővíthetők, a bíróság kizárólag az abban rögzített, a munkavállalóval írásban közölt indokokat vizsgálhatja (Kúria, Mfv.10.806/2011/5.; Mk 95. számú állásfoglalás), ami a perbeli esetben nem volt más, mint a testület hivatkozott határozatában megfogalmazott cél, hogy ...i lakost alkalmazzanak. Ebből következően a fellebbezésben foglaltak ellenére az ítéltábla sem vizsgálhatta ezeket a hivatkozásokat.

[43] Az ítéltábla lényegesnek tartja azt is, hogy joggal való visszaélés, illetve rendeltetésellenes joggyakorlás minden olyan döntés mögött meghúzódhat, amelynek célja a másik fél rendeltetészerű joggyakorlásának és kötelessége teljesítésének korlátozása vagy megakadályozása és ebből adódóan az adott jog jogszerű gyakorlásától eltérő hatása van. Ezt az álláspontot erősíti az EBH2014.M.20. számú határozat is. Az ítéltábla szerint azonban az az alperesi döntés, amelynek célja arra irányult, hogy a felperes munkaviszonyát a jogszabály adta lehetőséggel visszaélve szüntesse meg, a joggal való visszaélés tilalma mellett a jóhiszeműség és tisztesség követelményeibe is ütközik. Ebben nem lehet figyelembe venni olyan egyéni munkáltatói érdeket, hogy a munkakört helyi lakosú munkavállalóval töltsse be, ugyanis önmagában ez a hivatkozás nem alapozza meg az egyébként a feladat ellátására alkalmas munkavállaló munkaviszonyának a megszüntetését.

[44] Az alperesi állásponttal szemben az elsőfokú döntés nem teremt jogbizonytalanságot a munkáltatók számára, hanem éppen a munkavállalók érdekeit védve teremt jogbiztonságot, megakadályozva ezzel a jog visszaélés-szerű gyakorlását. Az ítéltábla azonban rámutat arra is, hogy a próbaidő alatti indokolás nélküli azonnali hatályú felmondás joga a munkavállalót is megilleti és amennyiben a munkavállaló gyakorolja ezt rendeltetésellenesen, úgy a munkáltatót is megilleti a törvényi védelem.

[45] Az ítéltábla hangsúlyozza azt is, hogy jelen esetben a képviselő-testület döntött a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről, így annak jogszerűségéről kellett állást foglalnia. Az egyes képviselők a perben tanúvallomásukban részletesen elmondták a döntéshez vezető folyamatot, aminek a döntés jogszerűségének a megítélésénél volt jelentősége, attól függetlenül, hogy ugyanezek a képviselők megszavazták a testület döntését.

[46] Az ítéltábla mindezek alapján az alperes elsődleges fellebbezési kérelmét megalapozatlannak találta. Nem látott ugyanakkor lehetőséget a másodlagos fellebbezési kérelem teljesítésére és a kártérítés összegének csökkentésére sem, hiszen az Mt. 82. § (1) bekezdésének alkalmazása során mérlegelésnek nincs helye, abban az esetben, ha a munkáltató jogellenesen szünteti meg a munkaviszonyt, köteles megfizetni ezzel összefüggésben a munkavállaló kárát, az elmaradt jövedelmét. Jelen perbeli esetben annak

sincs jelentősége, hogy a felperes álláskereső volt a munkaviszony létesítését megelőzően, hiszen okkal bízott abban, hogy az alperessel létesített munkaviszonya tartós jogviszony lesz, az a megélhetését hosszútávon fogja biztosítani, de annak sem, hogy a munkáltató magatartása szándékos volt-e vagy gondatlan. Az ítéltábla szerint azonban az alperes alappal nem is hivatkozhat arra, hogy a munkavállaló megkárosítása nem volt szándékos, hiszen szándékosan hozta meg azt a döntését, amelyben a munkakör ismételt pályáztatásáról és a felperes munkaviszonyának megszüntetéséről döntött.

[47] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[48] Az ítéltábla a perköltségről való rendelkezést mellőzte a Pp. 83. § (3) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárásban pernyertes felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, perköltséget nem számított fel.

[49] A másodfokú eljárásban a fellebbezett érték 2 693 333 forint volt, mely az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése alapján az illeték alapját képezte. A perben a feleket a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye illette meg. A fenti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján számított 215 467 forint fellebbezési eljárási illeték a pereszes alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontja szerint megillető személyes illetékmentesség okán és a Pp. 102. § (6) bekezdés alapján az állam terhén marad.

[50] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[51] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglalt megengedő szabály hiányában nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. április 23.

Dr. Tass Edina sk. a tanács elnöke – előadó bíró, Dr. Rózsavölgyi Bálint sk. bíró,
Dr. Riczu András sk. bíró